

jeg maa paastaae, at hvad der foreligger, tyder paa, at den ærede Rigsdagsmand har misfor-
 staet den paagjældende Lov, nemlig Loven af
 19de Februar 1861. I denne Lov siges der
 ikke, at der ved enhver indtrædende Vacance
 skal ved Lov være at tage Bestemmelse om
 Contoirholdsudgifterne, det staaer der ikke, men
 det hedder i § 6: „Som Bederlag for Con-
 toirudgifter, derunder indbefattet Lønninger til
 Contoirpersonalet, samt Befordringsudgifter,
 der ikke ifølge Lovgivningen afholdes af ved-
 kommende Amtsrepartitionsfond eller hdes in
 natura, fastsættes det fornødne Beløb ved Lov,
 som forelægges den første, efterat Vacancen har
 fundet Sted, sammentrædende Rigsdag“; her
 staaer altsaa ikke, at en Lov skal gives ved en-
 hver Vacance. Sa, dersom den høitærede Jus-
 titsminister vil udtale, at han forstaaer § 6 i
 Loven af 19de Februar 1861 paa samme Maade
 som det ærede Medlem fra Præstø Amts 6te
 Valgkreds (H. Hage), saaledes at Contoirholds-
 godtgjørelsen ved enhver Vacance vil være at
 fastsætte ved Lov, saa vilde det være beroligende
 for mig, men jeg er virkelig ikke beroliget, for-
 inden jeg hører det af den høitærede Ministers
 Mund. Jeg kan ikke indsee, at Paragraphen
 nødvendigviis maa forstaaes saaledes, jeg synes
 tværtimod, at den ikke kan forstaaes saaledes.
 Men naar dette nu er givet, og jeg gaaer ud
 fra, at Contoirholdsudgifterne ville, første Gang
 Vacance i Embederne er indtraadt, efterat Løn-
 ningsloven kom ud, være at bestemme ved Lov,
 er det aabenbart, at Udvalget, som har behand-
 let denne Sag, i hvilken en ikke ringe Usikker-
 hed har viist sig i Bedømmelsen af Contoir-
 holdsudgifter, idet man med Hensyn til et Em-
 bede havde fulbstændig Oplysning om, hvad
 der medgik dertil, medens man for et andet
 Embedes Vedkommende saanedes fulbstændige
 Oplysninger, hvortil kom, at Udgifterne for
 Embeder af samme Art og Størrelse vare op-
 givne aldeles forfjellige — jeg siger, at Udvalget,
 som da Forholdet var saaledes, maatte slutte sig
 frem efter personligt Skjøn, hvilket igjen havde
 tilfølg, at Udvalgets Medlemmer havde let
 ved at blive enige, idet man manglede bestemte
 Tal at henholde sig til, har haat Det i, naar
 det stillede sig saaledes, som det stod ved anden
 Behandling, nemlig at den Lov, man her giver

for Contoirholds-godtgjørelse, skulde ikke have Va-
 righed nder 5 Aar; dette var klart og be-
 stemt udtalt ved det Forslag, som i saa Hen-
 seende vedtoges ved anden Behandling, men
 det slettes ud og gjøres til Intet ved det For-
 slag, der nu foreligger fra Fleertallets Side.
 Efter det udfordres der, at en Revision af
 Loven maa vinde Bisald hos den lovgivende
 Magt i dens Heelhed, for at en Forandring i
 Loven kan iværksættes, og hvis en saadan En-
 bring i Loven ikke vinder den lovgivende Magts
 Bisald, er man afflaaret fra at kunne nedsætte
 Beløbet for de nuværende Embedsmænd i de-
 res Embedstid. Indtil jeg derfor hører den
 Erklæring, jeg før omtalte, fra den høitærede
 Justitsminister, troer jeg derfor, at det maa
 staae fast, at de Medlemmer, der ville have,
 at man ikke giver denne Lov bestemt Varighed
 ud over 5 Aar, maae enten stemme for mit
 Forslag til en Forandring af, hvad der blev
 vedtaget ved anden Behandling, eller ogsaa
 maae de holde fast paa det, som blev vedtaget
 ved anden Behandling, men de kunne ikke
 stemme for Udvalgets Fleertals Forslag, som her
 foreligger. De ærede Medlemmer, derimod,
 som ville lade det staae hen, om Contoirholds-
 godtgjørelserne forblive uforandrede i en lang
 Række af Aar, kunne stemme for Udvalgets
 Fleertals Forslag, thi efter det kan denne Lov
 komme til at gjælde i en lang Aarrække. Naar
 man vil spørge, hvad der vil ske, hvis en
 ny Lov ikke i sin Tid blev vedtaget, er det mig
 klart, at ingen Banffelighed vil kunne op-
 staae. Hvad der allerede er passeret, viser
 hvor let det er, idetmindste for Folkethingets
 Vedkommende, at komme til en Fastsættelse af
 Bederlaget for Contoirholdsudgifterne; den Om-
 stændighed, at hele Udvalget, hvori der fandtes for-
 skjellige Ansuelser angaaende dette Forhold, er
 blevet enigt om visse bestemte Forandringer i
 Lovforslaget, som Ministeriet i sin Heelhed har
 kunnet tiltræde, er i mine Dine et Bepviis paa,
 hvor urimeligt det er at antage, at Banffelig-
 heder skulle frembyde sig, naar en ny Lov efter
 5 Aars Forløb skal vedtages. Men skulde det
 Utrolige ske, at der i den Henseende viste sig
 Banffeligheder, saa staaer jo den Udvei aaben
 at opsøre Bederlaget for ethvert enkelt Embede
 paa en Conto i Finantsloven; thi der er ingen